

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Prædicta confirmantur exemplo feruentis Rvth conuersionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

6.
*Christi me-
ritorum ap-
plicatio.*

7.
Charitas.

8.
Liberalitas.

9.
Intentio.

10.
Constantia.

non sufficiunt ad eas maculas lauandas, fundebat illas ad pedes Christi, quibus coniuncta, ex ipsius Christi meritis virtutem acciperent, quam ex se ipsis non habebant: & ita purgarent ab iniquitatibus quas ipsa habebat. Et mox capillos manibus arripiens terfit pedes, quos lacrymis rigauerat, insignum ingentis DESIDERII, quo ipsas effusas in pedes Christi lachrymas, in cor suum trajcere iterum cupiebat, vt sic redemptoris sui dolores, & quicquid suis gressibus ille fuit promeritus, sibi ipsa applicaret. Quid verò est capillo suos manibus arripere, nisi cogitata ac desideria cum operibus coniungere; vt omnia virtutem & sanctitatem Christi participent, quem admodum linteum, quo res aliqua humida tergitur, humiditatis eius sit particeps. Et quoniam hoc totum non ab spiritu timoris procedebat, eminare voluit in septima virtute quæ est CHARITAS, quam manifestabat sacratissimorum pedum Christi frequentibus osculis, ex intimo cordis optans, totam se Redemptori suo coniungere, eaque amoris vnitione vinum cum illo spiritum fieri. Et vt intelligeretur, eum amorem non solum esse in affectu, sed etiam opere, VNGVENTO pretiosissimo & fragrantissimo eius pedes VNGEBAT; feruentissima concipiens desideria, & animi decreta firmissima, omnes suas facultates, & quicquid haberet, in huius Domini sui obsequium expendendi vt *in qua prius iniquitati seruierant, nunc seruirent iustitie in sanctificationem.* Noua virtus, quæ reliquas omnes comitabatur, fuit purissima solius gloriæ Dei INTENTIO in omnibus quæ faciebat. In cuius rei fidem non dicitur de illa, quod pedes Christi terferit, postquam eos vixisset, sed prius, ne quid pretiosi illius & fragrantis vnguenti sibi adheresceret. significare enim voluit, nihil se velle recipere eorum, quæ Christo semel obtulisset: nec gloriam aut honorem ex eo facto sibi accedere: sed vt quicquid illud esset, dilecto suo tribueretur. Denique fuit constantissima, donec voti sui compos euaderet. etsi enim colloquium Christi D. cum Phariseo diutius protraheretur, ipsa tamen, *ex quo mirant non cessauit osculari pedes eius:* sed repetiuit, milleque amoris affectus replicauit; donec dulcissimum illud verbum à dilecto suo ad se conuerso audiuit: *dimittuntur tibi peccata: vade in pace.* Hunc ergo in modum feruens illa peccatrix decies tantum conuersa Deum requisit, quàm ab eo discedens, eum offendendo errauerat, cui (vt Christus dixit) propterea remissa sunt peccata multa, quoniam dilexit multum. Eius ergo conuersionem merito tanquam exemplar tuæ accipies imitandam in decem prædictis virtutibus: de quibus fusior erit sermo in tractatu tertio, qui erit de pœnitentia.

§. 2. Prædicta confirmantur exemplo feruentis Ruth conuersionis.

HVC Tractatui, & ijs, quæ hactenus diximus, finem imponamus, proposito exemplo feruentis RUTH conuersionis, quæ multò magis

eminet,

eminet, si cum ORPHÆ sociæ eius inconstantia conferatur: in quibus veluti sculpru apparet, quod Christus D. N. dixit in parabola duorum filiorum, quam retulimus. Nam quemadmodum duo illi filij eodem vocationis modo, licet euentibus contrarijs, vocati fuerunt: Ita ORPHA & RYTH eisdem medijs vocata sunt a Deo, vt ex terra Moab exirent, idololatriam suam desererent, & cum NOEMI in Bethlehé pergerent: vbi verum Deum Israël adorare, eijs; seruire possent. Et vtraq; quidē ex patria sua, & materna domo exire ceperunt; vtraq; & cū lacrymis dicere: *atecum pergemus ad populum tuum, nec te deseremus: sed paulo post Orpha imitata secundum filium inconstantem, mentē mutauit, nec re ipsa Socrum suā est secuta. amor enim patriæ, parentū, ac Deorū, quos adorare cōsueuerat, eam impulerunt; vt ad locū, vnde exiuerat, reuertetur. RYTH verò feruentiori animo firma & constans perseuerauit in suo proposito, oblita patriæ suæ, populi sui, ac domūs parentum suorū; & Deorum, quos antea coluerat: dixitq; ad NOEMI: *ne aduerseris mihi, vt relinquā te & abeam: quocunq; enim perrexeris, pergā: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. Quæ te terram morientem susceperit, in ea moriar: ibiq; locum accipiam sepulcræ. Hac mihi faciat Dominus, & hac addat, si non sola mors me & te separauerit. O mulier, plus quàm mulier, in qua diuina vocatio admirandam vim & efficacitatem suam ostendit! eisdem patitur conflictus & congressus quos Orpha; nec tamen cedit sicut illa: videt ad oculum sociæ suæ inconstantiam & malum exemplum, nec mutatur: exhortatur eam NOEMI, vt ad populum suum redeat; negat illa se alium populum habere, quàm ipsius NOEMI: & quamuis incipiens & nouitia in obsequio diuino, offert leuileriter ad æquē currendum cum veterana: Ac denique ita serid & ex animo patriæ suæ, moribus, ac legibus, dijsque ipsis, quos prius adorauerat, renunciat; vt ex tunc statuerit, non nisi vnicum solum Deum agnoscere, eiusque sanctam legem amplecti, tanta firmitate, vt etiam iuramento se obstringat, ad perseuerandum in his omnibus vsque ad ipsam mortem & sepulturam. Adeoque exactē promissionem suam impleuit, vt inter Messia progenitores connumerari meruerit: volueritq; Seruator noster eam recenseri in Sancto Euangelio inter suos progenitores, in exemplum peccatorum penitentium; & confusionem rebellium, videntium, idololatrias præcedere ipsos in regnum cælorum: eò quòd cum obedientia amplectantur, quod ipsi pertinaciter reiiciunt. quemadmodum his verbis mirificè perpendit S. Hieronymus: ostendamus in Israël gloriam peregrinam; & benedictionis germen in ligno fluxisse non suo dicimus RYTH, quo magis confundantur in fœmina. Promittitur per Prophetas de radice Iesse virga, pro nostra salute proditura, in quam flos conscenderet, qui vel**

Ruth. i.
o. 16.

Matt. 1. 5.

Libro de vera
Circum-
sione ultra
mediū to. 9.
Isai. 11. 1.

solus utique pleniagri odore fragraret præ conforibus suis : quem in
 » odorem unguentorum super omnia aromata latitiæ oleo pater unxisset.
 » Hic tamen Iesse auiam non Israeliticam habuit, sed Moabitam. Cui tantum
 » peregrinæ cōceditur, quantum nulla de Patriarcharum germine promere-
 » tur : ut suo utero destinatae benedictionis semen accipiat, & Israeli non Is-
 » raelita parturiat dignitatem: cornuque populi sui, in alterius populi bene-
 » dictionibus aliena sustollat. unde istud, oro, promeruit? Credo, quia dixit
 » socruis suæ: Populus tuus, populus meus est : & Deus tuus Deus meus est.
 » O virtutem viris etiam præferendam. Abrahæ fidem in circumcisæ gentis
 » mulier imitatur, quam virilis circumcisio dereliquit ; & per aliena vestigia
 » meritum iustificationis ingreditur, à quibus maiorum cæca hæreditas de-
 » uiuit. Deos suos Moabita contemnit, cum tu Israel desideres alienos. Illa
 » enim unum Deum, suorum iam oblita, coniurat ; & tu post multitudinem
 » fornicaris idolorum: hinc eligitur à Domino, hinc fit Israelita, mente, non
 » genere; Fide, non sanguine; virtute, non tribu; hinc usque ad eum benedi-
 » tur, ut Prophetarum tuorum mater vocetur, & regum. Lucet prorsus die
 » clarius, regnum cælorum vim pati; & à vim facientibus inuadi, diripi, pos-
 » sideri: nec iustificationem gentis esse, sed vitæ: quando non circumcisi per
 » frugem probitatis, aulam sanctificationis introeunt: & circumcisi in eadē
 » aula geniti per pudenda gestorum sceptrum sanctificationis amittunt. Hæc
 » S. Hieronym. quod totum in malorum Christianorum pudorem & con-
 » fusionem cedit, qui Deum viuum deserunt ; ut suis operibus falsos vitio-
 » rum suorum Deos adorent. Et quemadmodum c. *Ninivite, & Regina Sabæ*
 » *surgent in iudicio* (sicut ipse Redemptor noster dixit) ut eos arguant & con-
 » demnent, qui eius voci obedire noluerunt, nec ad eius doctrinam audien-
 » dam venire: Ita hæc mulier erit tunc tanquam exemplum constituta, ad
 » rebelles diuinæ vocationi confundendos, & condemnandos, eò quòd face-
 » re neglexerint, quod illa fecit: cum tamen maiora ad id præstandum sub-
 » sidia habuerint, quam illa. Sed multò est melius, ut eam nunc in exemplum
 » accipias ad feruentem eius conuersionem & obedientiam imitandam stu-
 » dendo ab ipsa initijs generosum induere cor, ad magna quæque aggredi-
 » da: etsi enim sementis primæ vocationis non statim proferat fructum
 » centesimum; statim tamen animum adijcit ad eum procu-
 » randum, quemadmodum in proximo

Tractatu dicetur.

Finis Tractatus Primi.

TRACTA-

c. Mat. 12.
41.